Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

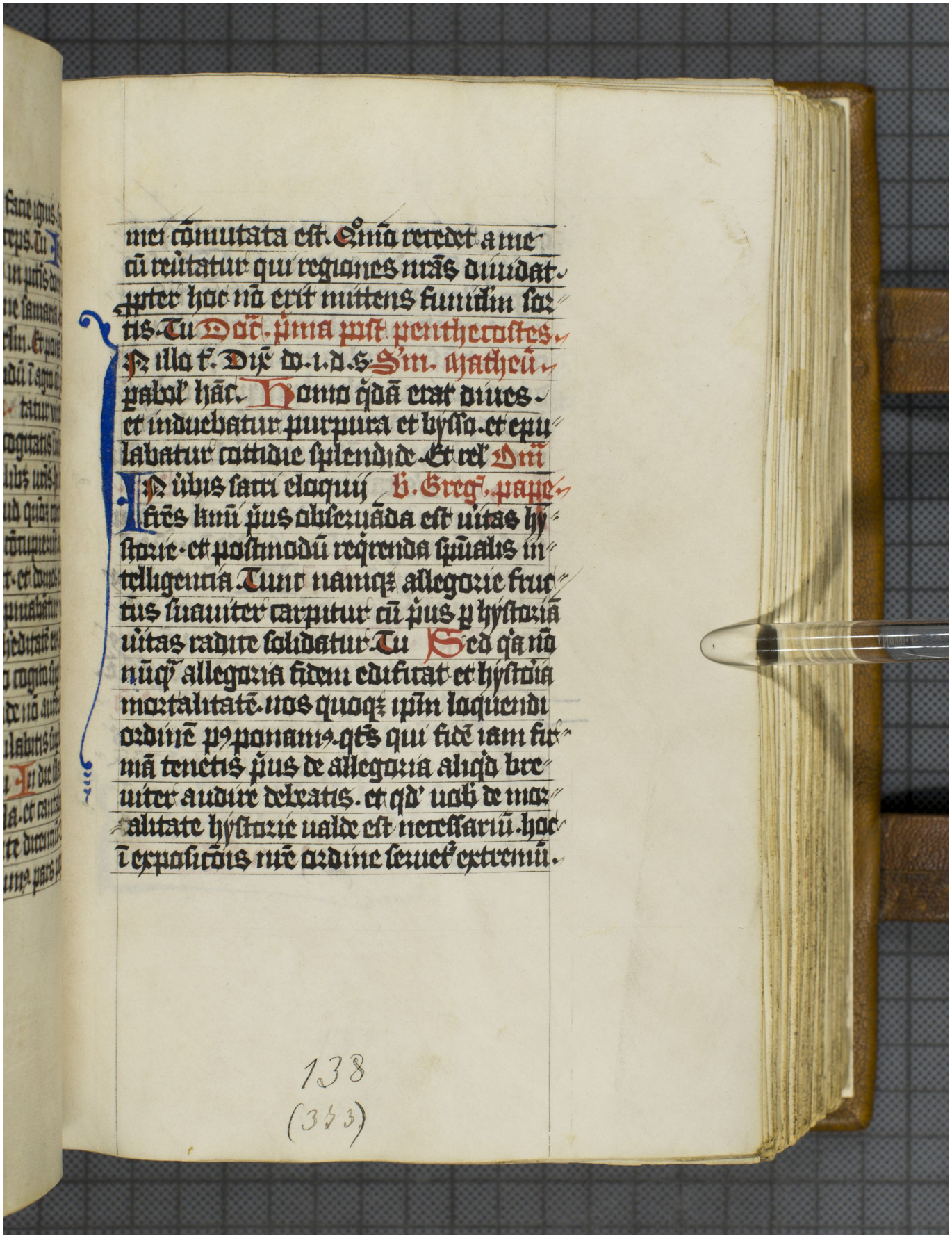

mei cōmutata est. Omīa recedet a me
cū reītatur qui regnes nrās diuidat.
Quia hoc nō erit mittens fiunidū so-
tis. Tu Dōc. Prima post pentheroster.
Ad illa t. Dixē d. i. d. s. Sīm. ihatheū
pabol' hāc. Homo qdā erat diues.
et induebatur purpura et bysso. et epu
labatur cottidie splendide. Et rel. Dñi
Ad ibus sancti eloquij B. Gregō. papē
ciēs hmōi pius obseruāda est uitas hy-
storie. et postmodū requirenda spūalis in
telligentia. Tunc nanq; allegorie fruc
tus suauiter carpitur cū pius p hystoriā
uitas radite solidatur. Tu Sed qa nō
nūq; allegoria fidem edificat et hystoria
mortalitatē. nos quoq; ipīm loquendi
ordinē proponamus. qtēs qui fidē iam fir
mā tenetis pius de allegoria aliqd bre
uiter audire dignatis. et qd' uob de mor
talitate hystorie ualde est necessariū. hoc
i expositōis nrē ordine seruet extremū.

138
(343)